

Лесь. І думаш, що він на тім удержить ся в селі.

Гриць. (показує рукою і говорить). Ади, за вовка помова, а він онде. Тікаймо за верби та грудками парха (парубки збирають грудки і ховають ся).

## ЯВА II.

(Входить Гершко обдертий, з мішком на плечах. Хлопці з'за верби кидають в него грудками, а він зі страху підскакує і кричить).

Гершко. Ай-вай-мір! (Парубки ще кидають, а жид оглядає ся і каже). Ну і що се значить? Хтось кидає і не лядно нікого. (Парубки підходять по тихо до жида, закидають йому на голову верету, валять на землю, сідають на жида, а він кричить). Гівалт! гівалт! (Хлопці пускають жида, він зриває ся і сварить).

Гершко. А злодуге, розбійники, я тобі буду навчити!

Гриць. Мовчи, жиде, бо зараз зроблю ти амінь.

Лесь. Гей мой, жиде, ти собі не гадай, що то в місті! То на селі небоже!

Гриць. А він роззявив хавку як до пастухів. Ти мой! Ти знаси, хто ми є?... Я війтів син, а він (показує на другого) присіжнього.

Гершко. Вибачайте, пані парубки, я бігме не знав.

Лесь. (шепче тихо до Грицька). Спитай, що він носить у торбі.

Гриць. Слухай, парху! Що там тягаш у міху?

Гершко. Мої пани, в мінї всьо є, трохи вонучі, кльочи, цибулі і трохи ячмінь.

Гриць. То ти скуповуши і збіже?

Гершко. Ну, а ви може маєте на продаж? я куплю.

Лесь. Слухай, жиде, стій ти тутки, а ми зараз принесем. (Парубки відходять, а жид остає сам, сідає на землю, дивить ся